



ת"פ 26114/04/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 26114-04-19 מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ 35928-05-19 מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ 35839-05-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מאשימה	מדינת ישראל
	באמצעות ב"כ עו"ד קטיה הכהן
נגד	
נאשם	פלוני
	באמצעות ב"כ עו"ד אלכס שוקולובסקי

החלטה

1. ההחלטה הניצבת לפתחי היום עוסקת בשאלת הטלת הוצאות בגין סחבת בקבלת חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו של הנאשם, ובאם כן - על מי להטיל את ההוצאות ולמי ישולמו?

כללי

2. החלטה זו היא החלטה משלימה להחלטתי מיום 10/12/20 שם פרטתי בהרחבה את הרקע וההליכים שקדמו, כמו גם את טענות ב"כ הצדדים.

אציין בקצרה כי נאשם זה הופנה לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית בהסכמת הצדדים בחודש יולי 2019. מאז, חלפה כשנה ומחצה והנאשם טרם נבדק על ידי הפסיכיאטר המחוזי או מי מטעמו. ביום 24/10/19 נשלחה הודעת הפסיכיאטר המחוזי ולפיה בשל מגבלת כוח אדם וסירוב בית החולים ברזילי לערוך לנאשם בדיקה, נדרשת ארכה בת שלושה חודשים להגשת חוות הדעת. על אף הדחייה והחלטות בית המשפט, ביום 05/03/20 נשלחה הודעה נוספת מלשכת הפסיכיאטר המחוזי ולפיה בשל עומס עבודה הנאשם מוזמן לבדיקה ליום 28/12/20.

ביום 28/12/20, הודיע הפסיכיאטר המחוזי כי הנאשם לא התייצב לבדיקה וכי הוא הוזמן לבדיקה נוספת ליום 04/01/21.

דהיינו, בדיקת הנאשם נקבעה בחלוף 18 חודשים מעת הפנייתו על ידי בית המשפט לבדיקה. ודוק, הדבר עומד בניגוד להחלטות בית המשפט אשר קבע הגשת חוות דעת במועדים שקדמו למועד בו נקבעה לנאשם בדיקה.



טיעוני ב"כ הצדדים

3. נציג הסנגוריה הציבורית טען בדיונים שהתקיימו ביום 18/11/20 וביום 28/11/20 כי לאור התנהלות לשכת הפסיכיאטר המחוזי, שאיננו מקיים החלטות בית המשפט, בשים לב אף להתנהלות בית החולים ברזילי אשר מפר הוראת חוק מפורשת, ועל אף שהסנגוריה הציבורית איננה ממחרת לבקש סנקציה של הטלת הוצאות על גוף ציבורי - בנסיבות המקרה דנן אין מנוס אלא מלעתור להטלת סנקציה שכזו.

נציג הסנגוריה שב וחזר על חובת כל אזרח, בוודאי גוף סטטוטורי, לקיים החלטות בית המשפט ולנהוג בהתאם להוראת המחוקק. במקרה דנן, הגם שהתנהלות לשכת הפסיכיאטר המחוזי ובית החולים ברזילי נובעים מעומס עבודה המוטל עליהם, לא ניתן להסכים עם מצב בו בשל עומס עבודה וקביעת סדרי עדיפויות פנימיים - החלטות בית משפט והוראת חוק מפורשת אינם מקוימים.

משכך, כאמור, עתר להטיל הוצאות על אותם גופים.

נציג הסנגוריה הפנה להחלטת כבוד השופט ר. שוורץ במסגרת פלא 4454-11-19 בו הטיל בית המשפט, בנסיבות דומות, הוצאות על סך 5,000 ש"ח שנחלקו בין הסנגוריה הציבורית, אוצר המדינה, הנאשם ומשטרת ישראל.

4. בדיון אשר התקיים ביום 28/12/20 לא הציגה ב"כ המאשימה עמדה ברורה בנוגע לשאלת הטלת ההוצאות, ורק ציינה כי "גם אנו סבורים שתפקידנו הוא לא לנהל את בית החולים ברזילי או את הפסיכיאטר המחוזי או את משרד הבריאות אבל בשים לב למכתבו של פרופ' שרר ואני מפנה לסעיף 6 כשהוא מציין שאינו יכול ואינו מוכן למעשה לקיים את הוראות החוק והדברים ששמענו כאן היום מצידה של ד"ר עמיטל גם באים בקנה אחד עם רוח הדברים במכתב, אנו סבורים שאין מנוס שבית המשפט בעצם יחייב את בית החולים ברזילי לקיים את חוות הדעת הפסיכיאטריות".

עמדת הפסיכיאטר המחוזי

5. הפסיכיאטר המחוזי טען בשני הדיונים אליהם התייצב כי אין מקום להטיל הוצאות על לשכת הפסיכיאטר המחוזי אשר עושה כמיטב יכולתו, במסגרת מצבת כוח האדם, לבצע הבדיקות, וכי אם יש להטיל הוצאות, יש להטילן על הגוף שנמנע מלבצע בדיקות - בית החולים "ברזילי" (ראו פרוטוקול הדיון מיום 18/11/20 ומיום 28/12/20).

בדיון אשר התקיים ביום 28/12/20 הבהיר אף כי בשל הרפורמה שנעשתה, משימות רבות התווספו על כתפי לשכת הפסיכיאטר המחוזי ועל כן כמות חוות הדעת שיכולות להתבצע על ידו פחתה - דבר שגרם ליצירת צוואר בקבוק. עוד טען כי בשל המצב ולאחר שבדק כלל האפשרויות הקיימות כיום, הוא הפנה את הנאשם לבדיקה בבית החולים אך בית החולים, כמדיניות, מסרב לבצע בדיקות לצורך כתיבת חוות דעת. כך שבפועל, בית החולים, על אף החלטות הפסיכיאטר המחוזי לא כתב אף חוות דעת לבית המשפט.

עוד ציין הפסיכיאטר המחוזי כי עומס העבודה שהוטל על לשכת הפסיכיאטר המחוזי הוביל לכתיבת חוות דעת על חשבון



ימי החופשה של רופאי לשכת הפסיכיאטר המחוזי, דבר שצריך להיפסק בשל הבעייתיות בהוצאת חומר חסוי לבתייהם של הרופאים, כמו גם הפגיעה באיכות חייהם של עובדי לשכת הפסיכיאטר המחוזי.

לטענת ד"ר שרף, בית החולים לא מבצע בדיקות וכתובת חוות דעת, בין היתר, בשל התשלום הנמוך המשולם עבורם, הגורם לכך שכתובת חוות דעת אלה איננה משתלמת כלכלית לבית החולים.

ד"ר שרף סבר כי גם אם בית החולים לא יוכל לבצע כמות נכבדת של בדיקות, הרי שביצוע גם מספר מועט של בדיקות בחודש יסייע בפתרון הבעיה ולא יגרום למיטוט מערך התורים והטיפול שמעניק בית החולים לתושבי האזור.

עמדת בית החולים ברזילי

6. לדיון אשר התקיים ביום 28/12/20 התייצבה ד"ר עמיטל דניאלה, מנהלת המערך הפסיכיאטרי בבית החולים. בתחילת דבריה הפנתה למכתבו של מנהל בית החולים בו הוצגה עמדת בית החולים, והדגישה את העומס הרב המוטל על כתפי המטפלים בבית החולים אשר לטענתה לא מצליחים לתת מענה הולם למטופלים אף בעניינים אקוטיים.

במצב דברים זה טענה כי הם אינם "סרבנים", כדבריה, וכי נדרש פתרון מערכתי לסוגיה, ואף הציעה מספר פתרונות ארוכי טווח שעשויים לטעמה לפתור הסוגיה. עם זאת, הבהירה כי על אף הפניית בדיקות לבית החולים על ידי לשכת הפסיכיאטר המחוזי, בשל שיקולים פנימיים ויצירת סדרי עדיפויות של בית החולים, אין באפשרותם לכתוב חוות דעת לבית המשפט הגם שמדובר באופן מעשי בפעולה המנוגדת לחוק.

זאת ועוד, גם כאשר נשאלה על ידי נציג הסנגוריה הציבורית בשאלת ה"סרבנות" וצפי לכתובת חוות דעת על ידי בית החולים, היא לא הסכימה לאשר כי בפרק הזמן הנראה לעין יבצע בית החולים חוות דעת אלה.

ניתן לסכם ולומר כי עמדת בית החולים היא שבהעדר פתרון מערכתי ארוך טווח אין בכוונתם ו/או ביכולתם לכתוב חוות דעת לבית המשפט.

החלטת בית המשפט בשאלת ההוצאות

7. בפתח הכרעתי אשוב ואפנה להחלטתי מיום 10/12/20, שם הבעתי דעתי באשר למצב שנוצר בו גופים סטטוטוריים, ציבוריים, אינם עומדים בהחלטות בית המשפט ובהוראת המחוקק בשל שיקולי נוחות, תקציב וסדרי עדיפויות.

אין בעמדותי זו כדי להקל ראש בתמונת המצב שהוצגה על ידי לשכת הפסיכיאטר המחוזי ובית החולים ברזילי בכל הנוגע לעומס המוטל על כתפיהם, אך לא ניתן לקבל בשום צורה הפרה של החלטות שיפוטיות והתעלמות מהוראת חוק מפורשת גם אם קיים עומס עבודה על גופים אלה.

העובדה כי הפסיכיאטר המחוזי, במרומז, טען כי קצה נפשם של עובדי לשכת הפסיכיאטר המחוזי בעבודה קשה מהבית



כדי לעמוד בזמנים שנקבעו בבית המשפט, והעובדה כי בפועל בית החולים, על אף החלטת בית המשפט ובמעמד דיון בבית המשפט, מסרב לומר כי יעמוד בהוראת חוק מפורשת - מחייבים את בית המשפט להטלת סנקציה על גופים אלה.

כפי שקבעתי ביום 10/12/20, לבית המשפט סמכות להטיל הוצאות על כל גוף שאיננו מקיים החלטותיו, הגם שאיננו בעל דין, וזאת בהתאם לסמכותו הטבועה.

[ראו: בע"מ 3778/12 עו"ד איירנה גלפנבוים נגד מדינת ישראל (29/09/14)].

8. על אף האמור, במקרה דנן, באופן חריג ובשל התנהלות הנאשם, אני סבורה כי יש להימנע מהטלת הוצאות.

כפי שפורט לעיל, בחלוף 18 חודשים ממועד הפניית הנאשם לבדיקה פסיכיאטרית נקבעה לנאשם בדיקה. על אף האמור, בפרק הזמן שקדם לבדיקה ניתק הנאשם קשר עם בא כוחו ולא התייצב לבדיקה שנקבעה לו ליום 28/12/20, וזאת כפי שעולה מהודעת הפסיכיאטר המחוזי מיום 28/12/20 ומדברי ב"כ הנאשם בפרוטוקול הדיון מיום 28/12/20.

לא זו אף זו, משלא התייצב הנאשם לבדיקה הראשונה, תואמה לו בדיקה נוספת במועד קרוב, ליום 04/01/21.

במצב דברים זה, הגם שהתנהלות לשכת הפסיכיאטר המחוזי ובית החולים ברזילי מובילים לעיכוב משמעותי בהליך ולעינוי דין לנאשם, ויש להניח אף שחלוף הזמן הרב הוביל לנתק שנוצר בין הנאשם לבא כוחו, בשים לב לעובדה כי הנאשם לא התייצב לבדיקה שנקבעה לו בסופו של יום - לא מצאתי מקום להורות על הטלת הוצאות במקרה דנן.

ניתנה היום, כ"א טבת תשפ"א, 05 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

ניתנה היום, כ"א טבת תשפ"א, 05 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

חתימה